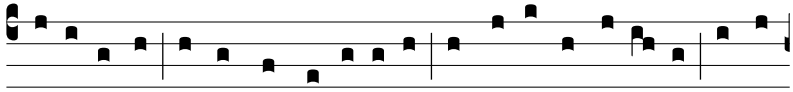
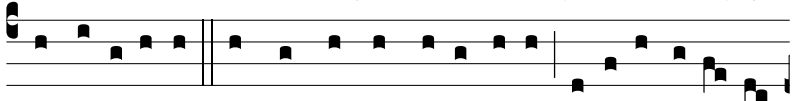


**Ε** λ-λάς, ἐν τέκνω χαῖρε· Γαλ-λί-α περ-ί-σσε-υε Ἐν πατρὶ Δι-  
 ο-νύσω. Ἀ-γα-λλιάσ-θω πλέον Πα-ρί-σι-ος, εὐσχήμεν Ὅσ-ί-ου τῶ  
 θα-νάτω. Χαρὰν μεί-ζο-να χαίρη Εὐδαίμων συνου-σί-η Μαρτύρων  
 παρου-σί-α. Ἐφ' ὧν συ-νη-γο-ρί-η Πᾶσα καυχᾶται χώρα, Ἀρχῆς  
 ἐσ-τιν οὐ-σί-α. Πρὸς γο-νή-α κεί-με νοι Στρατι-ῶ-ται δό-κι-μοι Μνή-  
 μης λάχον ἄ-ξι-α. Ἀλλὰ τουτο-νὶ πάντως Σέ-βε-ται δι-η-νεκῶς  
 Βα-σι-λὶς Ἐκκλησί-α. Ἀ-πὸ τ' Ἀρχι-ερ-έ-ως Πεμφθεὶς εἰς Γα-λα-  
 τί-αν, Ἀ-πίστου τοῦ ἔθ-νε-ος Οὐ φο-βεῖται μα-νί-αν. Ὁ Γάλλων



Ἀπόστο-λος ἦλθεν εἰς Λουτη-κί-αν Ἦν κα-τέ-σχε δό-λι-ος Ἐχθρός



ὡς τὴν ἰ-δί-αν. Τὸν τοῦ Χριστοῦ να-ὸν κτίζει, Ἄ-πασιν εὐ-αγ-γε-



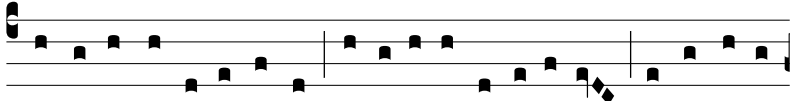
λί-ζει, Τοῖς ση-μεί-οις φα-νε-ρός. Ὅχλος πιστεῖ, πλάνη φεύγει, Πί-



στις αὔξει, καὶ αὐ-γά-ζει τ' οὔνομ' Ἀρ-χι-ε-ρέ-ως. Πυθό-με-νος



δὲ μαί-νε-ται Δο-μί-τι-ος, καὶ πέμπε-ται Ἄφρο-να Σι-σί-νι-ον.



Ὅς ἔλ-κει ποι-μέ-να ψυχῶν, Ζω-ῆ, τέ-ρα-σιν ἔν-δοξον, Εἰς τὸ δεσμα-



τή-ρι-ον. Πρεσβύ-τε-ρος πάσχει δίκας, Φυλακὴν, δεσμὰ, μάστιγας,



Κατασὴν, τρωάμα σι-δη-ρόν, Νι-κᾶ καῦσον ἔμ-πυρον. Εὐ-χὴ δα-

μά-ζει θη-ρί-α, Σταυρὸν ἔτ-λη, καὶ τὰ πύρα, Μετὰ πληγὰς ἐς σκο-  
 τει-νὸν Ἄ-γε-ται τὸ σπήλαιον. Πρεσβυ-τέ-ρου λειτουργούντος, Τοῦ  
 ὄχλου πε-ρι-εσ- τῶτος, Χριστὸς ἦλ-θε, πε-ρι-όν- τος Οὐρα-νί-ης  
 στρατί-ας. Ἄρτω ω-ῆς δε-δεσμέ-νον Ἐβ-όσ-κη-σε τὸν ἄ- γι-ον,  
 Δόξης κοι-νω-νη-σό-με- νον Ἐν πό-λῳ ἁ- ῖ- δί-ας. Ἰ- ε-ται μα-χη-  
 σό-μενος, Ὑ-πὸ τὸ ξί-φος ἄ-φοβος, Ὁ μὲν παί-ων, ὁ δὲ-νι- κῶν Στε-  
 φανού-ται μα-χά-ρα. Αὐ-τὸ νεκρὸν ἀ-νέστησε, Κο-λοβὸς κε-φαλήν ἦ-  
 ρε, Ὅου φε-ρόν-τα προσήγα- ε Ἀγ-γέλων συνου-σί-α. Ὅ-σι-ον



τὸ πά-θη-μα Ὑμῶμεν εἰς αἰ-ῶ-να. Ἀ-μήν. Ἀλ-λη-λού-ια.